

Arrest

nr. 335 994 van 14 november 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DEKERF
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 9 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat FAUCHER-GAUTHIER, die loco advocaat J. DEKERF verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een Palestijns staatsburger, geboren op (...) 1996 in Jabalia. U verbleef van uw geboorte tot uw vertrek in Jabalia, Gaza-stad. U behaalde uw bachelordiploma in multimedia in Gaza en werkte daar af en toe als freelancer. U verliet Gaza in 2020 omwille van de slechte levens-en veiligheidsomstandigheden daar.

Hierna reisde u door naar Turkije, waar u ongeveer een jaar gewerkt heeft. U zou er in totaal twee jaar verbleven hebben, de taal geleerd hebben en ook een woning gehuurd hebben. Van daar reisde u door naar Griekenland waar u binnenkwam via het eiland Kos op 3 november 2022. Bij uw aankomst in Griekenland werd u geconfronteerd met agressie van de Griekse autoriteiten. U diende een verzoek om internationale bescherming in in Griekenland op 23 november 2022.

U verbleef op Kos in een opvangcentrum tot ongeveer 17 december 2022, kort nadat u internationale bescherming werd toegekend. Hierna ging u naar Kreta om te gaan werken in de olijvenpluk. U verbleef tot begin februari 2023 op Kreta en kwam daar via uw werkgever in een gedeelde woning terecht. U werkte als olijvenplukker in de stad Moires en Izidak. De werkgever in Izidak betaalde u echter niet correct uit. Toen jullie hem hierop wezen kwam het tot een conflict, dit escaleerde, en de werkgever in kwestie loste een aantal schoten in de lucht. In de periodes dat u niet werkte, zou u ook soms op straat geslapen hebben, soms betaalde u voor een hotelkamer. U leerde een beetje Grieks via uw werk, of via gesprekken op straat. Op 16 maart 2023 verhuisde u naar Athene, waar u drie dagen bleef. Ook daar verbleef u in een gedeelde woning. Daarna begaf u zich naar Thessaloniki om uw paspoort in ontvangst te nemen. Dezelfde dag, op 20 maart 2023, verliet u Griekenland.

U verklaart dat u Griekenland verliet omwille van de slechte levenskwaliteit, vernederingen bij de controle van uw documenten door de Griekse autoriteiten, omdat er maffia aanwezig was in Griekenland en daar zelfs een wapen op u werd gericht en omdat de Griekse inlichtingendiensten en burgers probeerden om vluchtelingen seksueel uit te buiten.

U kwam voor het eerst aan in België op 20 maart 2023. Omdat u toen zag dat veel Palestijnen hier geen onderdak kregen, reisde u de volgende dag al door naar Duitsland waar ongeveer anderhalf jaar verbleef. In november 2024 keerde u van Duitsland terug naar België met hulp van een Duitse vriend die samen met u wilde verhuizen naar Brussel. U diende hier een verzoek om internationale bescherming in op 20 november 2024.

U haalt aan een neef van u, W.(...) A.(...) J.(...), hier in België een legaal verblijf zou hebben.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: een kopie van uw Grieks paspoort, uw Griekse verblijfsvergunning, documenten van UNRWA, uw Palestijns paspoort, een psychologisch rapport, uw Duitse deportatiebeslissing, onderwijscertificaten uit Gaza, een oplijsting van namen en geboortedata van uw familieleden, printscreens van uw accounts op sociale media, aanvullingen op uw verklaringen ten overstaan van het CGVS. U verkreeg in Griekenland ook een AFM (fiscaal registratienummer) en AMKA (sociale zekerheidsnummer), maar bent deze documenten verloren toen u op Kreta betrokken geraakte bij een incident waarbij plots in de lucht werd geschoten. Uw Grieks paspoort bent u verloren nadat u aankwam in België.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

U verklaart wel mentale problemen te kennen en legt in dit verband ook een psychologisch attest neer (CGVS, p. 14; zie administratief dossier, groene map). U bent in België drie maal naar een psycholoog geweest (CGVS,

p. 14). In het attest van de psycholoog worden verschillende symptomen vermeld, zoals sociale isolatie, slaapen eetproblemen, gevoelens van angst en verwardheid. Er wordt verder aangegeven dat er een Beck Depression Inventory werd afgenomen. De score die u hierop haalde zou indicatief zijn voor een lichte tot gematigde depressie. Op basis van de Posttraumatic Checklist haalde u een score die zou kunnen wijzen op bepaalde symptomen. Nergens wordt echter verder gepreciseerd in welke mate of op welke manier deze symptomen uw cognitieve capaciteiten zouden beïnvloeden, of wat de verdere behandeling in dat kader juist zou inhouden. Wanneer u gevraagd wordt om zelf duiding te geven bij de huidige symptomen die u in dit verband ervaart, geeft u geenszins verdere uitklaring hierover en verwijst u enkel naar voornoemd attest (CGVS, p. 14). U geeft aan dat u zelf ook geen idee heeft omtrent enige diagnose die gesteld zou zijn en dat u dit attest gewoon doorstuurde, zonder hier enige aandacht aan te besteden (CGVS, p. 14). U stelt bovendien dat u zich momenteel al veel beter voelt (CGVS, p. 14). Voormelde elementen doen dan ook reeds afbreuk aan de ernst van uw aangegeven psychologische problemen.

Bovendien blijkt na lezing van uw verklaringen zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, dat u op genoegzame wijze over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw relaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. U was in staat het gesprek te volgen, de inhoud van de gestelde vragen te begrijpen en antwoorden te formuleren. U gaf bij aanvang van het persoonlijk onderhoud ook expliciet aan dat u zich ok voelde en in staat was om deel te nemen aan

het gesprek (CGVS, p. 4). Daarbij maakte u, noch uw advocaat in dat verband enige opmerkingen op het einde van uw persoonlijk onderhoud (CGVS, p. 18-19). Ook bij het invullen van de vragenlijst in verband met de procedurele noden, maakte u geen gewag van enige problemen die uw deelname aan de procedure zouden bemoeilijken (zie administratief dossier, Vragenlijst “bijzondere procedurele noden” DVZ). Omwille van bovenstaande kan het CGVS dan ook niet aannemen dat u wel degelijk bepaalde cognitieve of geheugenproblemen zou hebben die uw deelname aan de procedure bemoeilijkten.

Derhalve werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen), blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS, p. 1-19). U kreeg er op 12 december 2022 de vluchtelingenstatus (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen) en kreeg er een verblijfskaart (ADET) die geldig is tot 11 december 2025 en een reisdocument geldig tot 22 februari 2028 (zie administratief dossier, blauwe map, Aanvraag Derde Landen). U bent bovendien nog steeds in het bezit van uw originele verblijfskaart (CGVS, p. 9).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest

elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma’s voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo’s actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie **niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen** die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U beperkt zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigten van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg, tewerkstelling of integratie, maar haalt amper persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren (CGVS, p. 1-19). Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit géénszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u in Griekenland werk vond in de olijvenpluk en als schilder en via uw werkgevers ook accommodatie en soms voedsel verkreeg (CGVS, p. 10-13). U leerde zelfs een beetje Grieks tijdens uw werk daar (CGVS, p. 12). U verbleef voordien ook twee jaar in Turkije, waar u een jaar werkte, de taal leerde en een woning huurde (CGVS, p. 7). Bovenstaande getuigt dan ook van een zekere zelfredzaamheid. De jobs die u uitvoerde in Griekenland vond u via connecties die u smeedde met andere personen uit Gaza die u in Griekenland had leren kennen (CGVS, p. 13), wat dan weer wijst op de aanwezigheid van een netwerk in Griekenland.

U verklaart dat u geen steun kreeg van organisaties in Griekenland omdat u niet wist over het bestaan van dergelijke organisaties en niet op de hoogte was van uw rechten daar (CGVS, p. 13). U probeerde niet om hulp of bijstand te verkrijgen omdat u bang was van vijandigheden op straat en probeerde om mensen en autoriteiten te vermijden (CGVS, p. 13). Bovenstaande kan echter allerm minst volstaan om te nemen dat u in Griekenland geen toegang zou hebben tot enige steun of bijstand of dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming daar niet geëerbiedigd zouden worden.

Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigten van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeglean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Dat de fysieke versie van dit document verloren zou zijn (CGVS, p. 9), volstaat niet om bovenstaande te weerleggen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale problemen (zie boven) doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Wat uw mentale problemen betreft stelt u dat u in België drie maal naar een psycholoog geweest bent (CGVS, p. 14). In het attest van de psycholoog worden verschillende symptomen vermeld, zoals sociale isolatie, slaapen eetproblemen, gevoelens van angst en verwardheid. Er wordt verder aangegeven dat er een Beck Depression Inventory werd afgenomen. De score die u hierop haalde zou indicatief zijn voor een lichte tot gematigde depressie. Op basis van de Posttraumatic Checklist haalde u een score die zou kunnen wijzen op symptomen zoals hyperalertheid, neurovegetatieve hyperactivatie, Er wordt aangegeven dat verdere psychologische begeleiding aangeraden is, maar er wordt géénszins gepreciseerd welke soort behandeling of opvolging. In het attest wordt bovendien niet dieper ingegaan op de ernst van uw verklaarde psychisch

lijden, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van een eventuele behandeling.

Wanneer u gevraagd wordt om zelf duiding te geven bij de huidige symptomen die u in dit verband ervaart, geeft u geenszins verdere uitklaring hierover en verwijst u enkel naar voornoemd attest (CGVS, p. 14). U geeft aan dat u zelf ook geen idee heeft omtrent enige diagnose die gesteld zou zijn en dat u dit attest gewoon doorstuurde, zonder hier enige aandacht aan te besteden (CGVS, p. 14). U stelt bovendien dat u zich momenteel al veel beter voelt (CGVS, p. 14). Voormelde elementen doen dan ook reeds afbreuk aan de ernst van uw aangegeven psychologische problemen. In het licht van bovenstaande is het CGVS van mening dat de psychische moeilijkheden waarop u zich beroept, niet voldoende zijn om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

U haalt bovendien op geen moment aan dat u in Griekenland hulp ging zoeken voor uw psychische problemen, noch dat u in dat verband geen beroep kon doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming aldaar (CGVS, p. 1-19). Gevraagd of u ooit medische of psychologische hulp zocht in Griekenland zegt u enkel dat u ziekenhuizen probeerde te vermijden omdat u hoorde dat er personen waren die na hun vertrek naar het ziekenhuis verdwenen waren (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt echter niet dat u wel degelijk verstoken was van enige medische of psychologische hulp in Griekenland maar eerder dat u zelf geen pogingen ondernam om deze te bekomen.

Zodoende kan er in uw specifieke en persoonlijke geval niet worden geconcludeerd dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien of dat u uw rechten aldaar niet zou kunnen laten gelden.

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Dat de fysieke versie van dit document verloren zou zijn (CGVS, p. 9), volstaat niet om bovenstaande te weerleggen.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties zoals aanvallen door de politie bij uw pogingen om Griekenland te bereiken (CGVS, p. 15), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden (CGVS, p. 1-19).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met uw werkgever (CGVS, p. 11-17), vernederingen bij het verkrijgen van of bij de controle van uw documenten door de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 15; zie administratief dossier, groene map, document 10), melding maakt van de

aanwezigheid van maffia in Griekenland en aangeeft dat daar zelfs een wapen op u werd gericht en dat de Griekse inlichtingendiensten en burgers probeerden om vluchtelingen seksueel uit te buiten (CGVS, p. 6, 16-17; zie administratief dossier, groene map, document 10), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Gevraagd of u in Griekenland ooit probeerde om klacht in te dienen bij de politie, stelt u dat dit niet kon omdat u een beëdigd vertaler diende mee te nemen. Omdat u nieuw was en vluchteling was, kon u aan dergelijk verzoek niet voldoen, gezien u dat niet kon betalen (CGVS, p. 8). Concreet ingegaan op het incident met uw werkgever, geeft u aan dat u naar het politiekantoor in Heraklion ging. U kwam daar laat in de avond aan en probeerde de situatie in het Engels uit te leggen. De aanwezige agenten vroegen of jullie ook Grieks spraken en stuurden jullie weg toen jullie stelden van niet. Er werd jullie gevraagd een beëdigd vertaler mee te nemen. Hierover stelt u dat dit u meer zou kosten dan het geld dat u verwachtte van uw werkgever (CGVS, p. 17). Uit bovenstaande blijkt niet dat u de toegang tot bescherming van de autoriteiten ontzegd werd, maar enkel dat de autoriteiten u vroegen een tolk mee te nemen. U geeft enerzijds aan dit niet te kunnen betalen, anderzijds dat deze kosten voor u niet opwogen tegen het bedrag dat u wenste te verkrijgen (zie boven). Dit kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming daar niet geëerbiedigd werden.

Gevraagd of u het probleem met de Griekse inlichtingendiensten probeerde aan te kaarten, geeft u aan dat iedereen corrupt was en niemand kan worden aangeklaagd (CGVS, p. 16). Ook omtrent de problemen met Griekse burgers die probeerden om vluchtelingen seksueel uit te buiten, stelt u geen melding gemaakt te hebben bij de autoriteiten omdat dit volgens u niet kon. U geeft aan dat u vreesde dat u hierdoor zelf zou worden vastgehouden en dat u dit denkt omdat sommige van uw vrienden onterecht werden vastgehouden omdat ze aangifte probeerden doen (CGVS, p. 16-17). Ook uit voormelde afwezigheid van pogingen om uw rechten te doen gelden, die u enkel staft met veronderstellingen, kan niet volstaan om aan te tonen dat er wel degelijk geen mogelijkheden waren in Griekenland om voormelde incidenten aan te klagen.

Op basis van de gegevens die voorhanden zijn blijkt dan ook dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Bovendien was u niet van zins in Griekenland te blijven. U bent slechts een kleine vijf maanden in Griekenland gebleven (CGVS, p. 10) en u verliet dat land van zodra u uw reispas in bezit had. U had uw vliegticket zelfs al geboekt voordat u uw paspoort kreeg (CGVS, p. 6). Dit getuigt allerminst van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Ook het feit dat u volgens uw verklaringen een neef zou hebben die in België wel een verblijfsstatus heeft, W.(...) A.(...) J.(...)(CGVS, p. 5), kan niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Waar uw advocaat nog verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) (CGVS, p. 18-19), dient er te worden opgemerkt dat de beoordeling door de RvV wordt genomen op individuele basis, vanuit het geheel aan elementen in een verzoek om internationale bescherming. Zoals hierboven wordt beargumenteerd zijn er in uw verzoek om internationale bescherming geen specifieke elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke situatie in de weg staan, waardoor uw verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De documenten van UNRWA, uw Palestijns paspoort, onderwijscertificaten uit Gaza, de oplijsting van namen en geboortedata van uw familieleden en printscreens van uw accounts op sociale media tonen hoogstens uw identiteit, herkomst en familiebanden aan en deze worden hier niet betwist door het CGVS. Uw Griekse documenten tonen enkel aan dat u in Griekenland beschikte over een internationale beschermingsstatus, wat hier evenmin wordt betwist. De documenten omtrent uw verzoek om internationale bescherming in Duitsland volstaan evenmin om bovenstaande beoordeling ten opzicht van Griekenland te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw regio van herkomst.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van:

- “- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het artikel 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);*
- het artikel 33 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking)*
- de artikelen 4, 18 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie*
- de artikelen 3 en 13 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”.*

Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van:

- “- het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;*
- de artikelen 48, 48/2 tot 48/5, 48/7, 55/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;*
- het artikel 20 en vlg. van de richtlijn 2011/95/EU van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking);*
- de artikelen 3 en 13 van het Europese Verdrag voor de Rechten van de Mens*
- het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen.”.*

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep wordt bij het verzoekschrift verwezen naar de volgende informatie en worden de weblinks ervan vermeld:

- “Stichting Vluchteling, “Honger, armoede en gesloten kampen : het inhumane migratiebeleid van Griekenland” van 9.04.2024”;*
- “Amnesty International – Griekenland – 2023”;*
- “Médecins Sans Frontières, « In Plain Sight – The Human Cost of Migration Policies and Violent Practices at Greek Sea Borders” van november 2023”;*
- “VN voor mensenrechtenverdedigers de zorgwekkende situatie van mensenrechtenverdedigers in Griekenland, verklaring van 22.06.2022”*
- “Amnesty International, « des personnes demandeuses d’asile détenues dans un camp « pilote » financé par l’UE à Samos, 30.07.2024”;*
- “RSA « Recognised refugees in Greece left without even minimal support after new interruption of HELIOS programme », 22.01.2024”;*
- “AIDA (ECRE), Country Report: Greece, Update June 2024”;*
- “Refugee Support Aegean (RSA), Beneficiaries of international protection in Greece: Access to documents and socio-economic rights, 2023”;*
- “Organisation Suisse d’aide aux réfugiés (OSAR), La Grèce en tant que “Etat tiers sûr”, 11 augustus 2023”;*

- *“INTERSOS, « Being Hungry In Europe - an analysis of the food insecurity experienced by refugees, asylum seekers, migrants and undocumented people in Greece”, mai 2023*;
- *“RSA rapport- Recognised Refugees, maart 2025”*.

2.1.3. In een aanvullende nota van 13 oktober 2025 brengt de commissaris-generaal de volgende documenten ter kennis en worden de weblinks ervan vermeld:

- het AIDA/ECRE-rapport, *“Country Report: Greece. Update 2023”* van 24 juni 2024;
- het AIDA/ECRE-rapport, *“Country Report: Greece. Update 2024”* van september 2025;
- het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van juni 2022;
- het *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024;
- het RSA/PRO ASYL-rapport, *“Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2024;
- het RSA-rapport, *“Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights”* van maart 2025;
- *“Communication on the status of migration management in mainland Greece”* van de Europese Commissie van 4 april 2025;
- de COI Focus *“Grèce. Aide aux migrants”* van Cedoca;
- de COI Focus *“Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior”*, van Cedoca;
- *“Pressemitteilung nr. 30/2025 van 16.04.2025”*;
- *“Pressemitteilung, Verwaltungsgerichtshof Kassel, van 2.09.2024”*
- *“Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24”*.

2.1.4. In een aanvullende nota van 16 oktober 2025 brengt verzoeker een bewijs van aangifte van verlies van zijn Griekse verblijfskaart bij en repliceert verzoeker op de aanvullende nota van verweerder.

2.2. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”.

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt nog het volgende:

“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.” (Parl. St. Kamer, 2016- 2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. De bestreden beslissing oordeelde immers terecht dat verzoeker reeds bescherming genoot in een EU-lidstaat, met name Griekenland.

2.3.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland. Hij verkreeg er de vluchtelingenstatus op 12 december 2022 en werd in het bezit gesteld van Griekse verblijfsdocumenten, waarvan de Griekse verblijfsvergunning (ADET) geldig is tot 8 december 2025 (Landeninformatie, Informatie Griekenland). Dit lijkt in overeenstemming te zijn met de landeninformatie waaruit blijkt dat erkende vluchtelingen in Griekenland een verblijfsrecht krijgen voor drie jaar met mogelijke verlenging (*"Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland"* van september 2024, p. 13; *"Country Report: Greece. Update 2023"*, p. 243) en met het gegeven dat verzoeker in Griekenland op 12 december 2022 de vluchtelingenstatus heeft verworven.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit blijkt dat hij actueel niet meer over deze beschermingsstatus zou beschikken.

Bijgevolg wordt *in casu* vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, precies omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland. Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

2.3.2. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat de voorzienbare levensomstandigheden betreft, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van *"tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken"*, dan vallen deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89).

Het kan voorts niet volledig worden uitgesloten dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163/17, *Jawo*, pt. 95).

2.3.3. Verzoeker betoogt dat hij bij een terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt om terecht te komen in een situatie van materiële deprivatie, wat een schending inhoudt van artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest.

2.3.4. Vooreerst wordt de situatie onderzocht van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland en dit op basis van de meest recente en volledige landenrapporten waarover de Raad in de huidige fase van de procedure beschikt.

In de door beide partijen aangebrachte verschillende rapporten wordt de huidige situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland onderzocht, zowel wat betreft de inhoud van de in de

artikelen 24 tot en met 35 van de richtlijn 2011/95/EU bedoelde voordelen waarop zij als begunstigden van internationale bescherming aanspraak maken, als wat betreft de toegang tot deze voordelen.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – kunnen worden geconfronteerd met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden. Dit betekent dat het voor statushouders moeilijk kan zijn om zelfstandig hun rechten te doen gelden en in de meest elementaire behoeften als voedsel, onderdak en stromend water te voorzien.

Gelet op de door beide partijen aangebrachte landeninformatie, kan de Raad niet anders dan besluiten dat de situatie van statushouders in Griekenland op dit ogenblik nog steeds bijzonder problematisch is.

Aanzienlijke bureaucratische hindernissen, de duur van de procedures voor de afgifte of vernieuwing van documenten die toegang geven tot fundamentele socio-economische rechten, het Griekse politieke en socio-economische klimaat, tekortkomingen bij de uitvoering van bestaande integratieprogramma's, het gebrek aan tolkdiensten in de publieke en gezondheidszorginstellingen, evenals de discriminatie bij de toegang tot verschillende socialezekerheidsuitkeringen (gevisieerd in de inbreukprocedure die de Europese Commissie in januari 2023 heeft opgestart) vormen barrières die ervoor zorgen dat statushouders binnen de Griekse samenleving in (zeer) preciaire omstandigheden kunnen leven.

De Raad herinnert er echter aan dat de tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken, *“een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid (moeten) bereiken, wat afhangt van alle gegevens de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89). Deze drempel *“wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”* (*ibid.*, pt. 91).

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland van die aard zijn dat elke statushouder bij terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico loopt om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is. De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

Het bovenstaande neemt niet weg dat statushouders zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een zeer preciaire situatie kunnen bevinden, waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. In dit verband moet rekening worden gehouden met *“alle gegevens van de zaak”* (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland*, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

In deze moet bijzondere aandacht worden besteed aan het bestaan van een eventuele kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Wat deze individuele omstandigheden verder betreft, blijken de recente wetswijzigingen een daadwerkelijke toegang voor statushouders tot hun rechten en voordelen verder te bemoeilijken. In het bijzonder lijken ze voor statushouders wiens ADET is verstrekt deze toegang in sommige gevallen zelfs te verhinderen.

Het komt verzoeker toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terecht komt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In dit verband benadrukt de Raad het fundamenteel belang van een persoonlijk onderhoud dat een verzoeker in staat moet stellen om alle elementen voor te leggen aan de hand waarvan zijn specifieke situatie en mate van kwetsbaarheid kunnen worden beoordeeld alsook alle elementen die kunnen aantonen dat een terugkeer naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft verleend, hem zou blootstellen aan een risico van behandeling die in strijd is met artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, Addis, pt. 54).

2.3.5. Wat zijn individuele situatie betreft, maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat hij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikt die hem zou verhinderen om zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status in Griekenland. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat hij kampt met enige medische of psychologische problemen die belangrijke gevolgen zouden hebben voor zijn zelfstandig functioneren.

Uit de verklaringen van verzoeker en de door hem bijgebrachte documenten kan niet blijken dat zijn psychologische problemen ten gevolge hiervan belangrijke negatieve gevolgen hebben op het vlak van zijn zelfredzaamheid en autonomie en dat zijn medische toestand de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt(e). Hij zet nergens in concreto uiteen in welke mate zijn gezondheidstoestand hem belet om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de omvang of draagwijdte van deze psycho-medische problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten in Griekenland uit te oefenen.

Hoewel er begrip is voor zijn situatie, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat verzoeker geen medische stukken verschaft die een concrete toelichting geven over de impact van zijn fysieke en/of psychische gezondheidstoestand en eventuele (medicamenteuze) behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid, autonomie en zijn globaal dagelijks functioneren. Verder blijkt niet dat de gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting of andere socio-economische rechten als statushouder in Griekenland onredelijk moeilijk of zelfs onmogelijk maakt.

Hoewel er begrip is voor verzoekers onzekere situatie en moeilijk parcours, kan uit het bijgebrachte psychologisch attest niet worden afgeleid dat zijn mentale gezondheidstoestand belangrijke negatieve gevolgen voor zijn zelfstandig functioneren, autonomie en zelfredzaamheid met zich meebrengt waardoor hij zijn rechten als statushouder in Griekenland niet zou kunnen laten gelden. Zo blijkt heden uit dit attest niet dat verzoeker arbeidsongeschikt zou zijn. Het psychologisch attest geeft verder geen concrete toelichting over de impact van zijn mentale gezondheidstoestand en eventuele behandeling met betrekking tot zijn zelfredzaamheid en zijn globaal dagelijks functioneren, noch liggen er andere medische stukken voor die hierover attesteren.

Derhalve kon verweerder terecht stellen:

“Wat uw mentale problemen betreft stelt u dat u in België drie maal naar een psycholoog geweest bent (CGVS, p. 14). In het attest van de psycholoog worden verschillende symptomen vermeld, zoals sociale isolatie, slaapen eetproblemen, gevoelens van angst en verwardheid. Er wordt verder aangegeven dat er een Beck Depression Inventory werd afgenomen. De score die u hierop haalde zou indicatief zijn voor een lichte tot gematigde depressie. Op basis van de Posttraumatic Checklist haalde u een score die zou kunnen wijzen op symptomen zoals hyperalertheid, neurovegetatieve hyperactivatie, Er wordt aangegeven dat verdere psychologische begeleiding aangeraden is, maar er wordt geenszins gepreciseerd welke soort behandeling of opvolging. In het attest wordt bovendien niet dieper ingegaan op de ernst van uw verklaarde psychisch lijden, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van een eventuele behandeling.

Wanneer u gevraagd wordt om zelf duiding te geven bij de huidige symptomen die u in dit verband ervaart, geeft u geenszins verdere uitklaring hierover en verwijst u enkel naar voornoemd attest (CGVS, p. 14). U geeft aan dat u zelf ook geen idee heeft omtrent enige diagnose die gesteld zou zijn en dat u dit attest gewoon doorstuurde, zonder hier enige aandacht aan te besteden (CGVS, p. 14). U stelt bovendien dat u zich momenteel al veel beter voelt (CGVS, p. 14). Voormelde elementen doen dan ook reeds afbreuk aan de ernst van uw aangegeven psychologische problemen. In het licht van bovenstaande is het CGVS van mening dat de psychische moeilijkheden waarop u zich beroept, niet voldoende zijn om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.”.

Waar verzoeker in het verzoekschrift ter verschoning aangeeft dat hij een schaamte heeft om over zijn psychologische problemen te praten, wordt dit niet ondersteund door zijn verklaringen die hij tijdens het persoonlijk onderhoud aflegde. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hem verschillende vragen werden gesteld omtrent een psychologische problematiek. Uit de notities blijkt dat verzoeker steevast een antwoord gaf op de gestelde vragen en nergens te kennen gaf enigszins hierover beschaamd te zijn. Meer nog verzoeker vertelt zonder problemen over zijn afspraken bij de psycholoog en de frequentie ervan (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14).

Waar verzoeker in het verzoekschrift op louter algemene wijze stelt dat de psycholoog in zijn hoofde een aanzienlijke psychologische nood attesteert waaruit blijkt dat hij niet in staat is om zich te redden in geval van een terugkeer naar Griekenland overtuigt hij niet.

Verzoeker zet immers nergens concreet uiteen in welke mate zijn psychologische problemen hem zouden beletten om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, noch wat de impact van deze problemen zou zijn op zijn mogelijkheden om zijn rechten aldaar te doen gelden.

Dat verzoeker zich in Griekenland omwille van zijn mentale gezondheidstoestand “niet zou kunnen redden”, kan niet in het attest worden gelezen. Ten slotte blijkt uit dit attest niet dat de mentale gezondheidstoestand van verzoeker de toegang tot gezondheidszorg, huisvesting en tewerkstelling in Griekenland onredelijk moeilijk of zelf onmogelijk maakt.

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofde van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat betreft zijn persoonlijke situatie geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker toont verder niet aan dat hij als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot medische opvolging en ondersteuning.

Wat betreft de toegang tot gezondheidszorg, toont verzoeker verder niet aan dat de mogelijkheden of beperkingen om in dit verband zijn rechten als statushouder uit te oefenen anders zijn dan de mogelijkheden of beperkingen waarmee ook Griekse onderdanen kunnen worden geconfronteerd. Waar zou blijken dat een noodzakelijke behandeling in Griekenland niet beschikbaar of toegankelijk is, merkt de Raad op dat dergelijke problematiek volgt uit de eventuele beperkingen van het gezondheidsstelsel in deze lidstaat op zich en dat verzoeker zich bijgevolg moet beroepen op de geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In de mate dat kan worden aangenomen dat er in Griekenland een kwaliteitsverschil mogelijk is in vergelijking met België op vlak van gezondheidszorg, volstaat dit verder op zich niet om te besluiten dat verzoeker bij een terugkeer naar Griekenland zou belanden in een situatie die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU. Evenmin houdt zulk kwaliteitsverschil verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Het komt verzoeker toe, in navolging van de relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, om *in concreto* aan te tonen dat hij zijn rechten en voordelen niet zou kunnen laten gelden in Griekenland en hij, zoals *in casu* aangevoerd, als statushouder geen toegang heeft tot medische zorg. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Verzoeker toont hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijk met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, geen toegang zou hebben tot de nodige sociale bijstand en gezondheidszorg of deze niet zou kunnen genieten.

Wat betreft de verwijzing naar zijn Palestijnse afkomst uit Gaza, talrijke rapporten omtrent de situatie in Gaza en artikelen die wijzen op de psychische nood van Palestijnse asielzoekers alsook de uitspraak van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024, volstaat het erop te wijzen dat het arrest van het Hof van Beroep en de talrijke rapporten geen betrekking hebben op de concrete, individuele persoon en persoonlijke situatie van verzoeker en de internationale bescherming die hij reeds geniet in Griekenland, zoals deze hier concreet, op basis van alle voorliggende gegevens in het dossier, wordt beoordeeld, zoals o.a. ook wat zijn voorgehouden kwetsbaarheid betreft. Het gaat om informatie van algemene aard waarin verzoeker zelf niet wordt vermeld. Dergelijke algemene verslagen en artikelen die geen betrekking hebben op de persoon van verzoeker en zijn situatie als statushouder in Griekenland, is geenszins van aard aan die concrete vaststellingen en beoordeling afbreuk te doen. Daarenboven heeft het arrest van het Hof van Beroep van Brussel van 7 oktober 2024 louter betrekking op de behandelingstermijn van de verzoeken om internationale

bescherming van Palestijnse verzoekers uit Gaza, en niet op de beoordeling van de elementen inzake een “bijzondere kwetsbaarheid” die moeten worden onderzocht om te bepalen of een verzoeker om internationale bescherming, in het geval van een terugkeer naar de lidstaat die hem een internationale beschermingsstatus heeft verleend, zich in een zodanige situatie zou bevinden dat hij “vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

De stelling dat deze verslagen en artikelen de persoonlijke verslechtering van de psychologische gezondheid van verzoeker aantonen, kan bijgevolg door de Raad niet worden gevolgd.

In casu benadrukt de Raad verder dat verzoeker nog steeds beschikt over een geldige verblijfsvergunning (ADET), hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Er ligt niet enig concreet gegeven voor waaruit blijkt dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning thans zou zijn verstreken zodat zijn betoog betreffende de moeilijkheden om deze te hernieuwen bij terugkeer, niet dienstig kan worden aangevoerd.

Verzoeker geeft bij aanvullende nota aan dat zijn Griekse verblijfsdocument heeft verloren, zoals blijkt uit de bijgevoegde aangifte van verlies bij de Belgische politie.

Gelet op het belang van dit verblijfsdocument zoals dit blijkt uit de door hemzelf bijgebrachte informatie, is het vooreerst weinig aannemelijk dat verzoeker dit document zonder meer zou hebben verloren en hiervan geen kopieën heeft genomen. Hoe dan ook zit er een fotokopie van zijn Griekse ADET in het administratief dossier.

Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie blijkt dat het de geldigheid van de verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning.

De Raad herinnert eraan dat verzoekers Griekse verblijfsvergunning nog steeds geldig is. De geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning loopt immers nog tot 12 december 2025.

Hoewel de informatie over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland melding maakt van de specifieke moeilijkheden waarmee personen worden geconfronteerd die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben wanneer zij terugkeren, maakt deze objectieve informatie geen melding van soortgelijke problemen waarmee personen worden geconfronteerd die geen gedrukte verblijfsvergunning meer hebben. Zelfs indien verzoeker niet langer in het bezit zou zijn van zijn geprinte verblijfsvergunning, hetgeen niet zonder meer kan worden aangenomen gezien zijn blote beweringen dienaangaande, (de aangifte van verlies bij de Belgische politie werpt hier geen ander licht op) blijkt hieruit dan ook niet dat hij geconfronteerd zou worden met de moeilijkheden die statushouders ondervinden die geen geldige verblijfsvergunning meer hebben.

Verzoeker herhaalt in het verzoekschrift zijn AMKA en AFM te hebben verloren, doch hieruit blijkt dat hij wel degelijk in het bezit werd gesteld van een sociale zekerheidsnummer en een fiscaal registratienummer. Met het gegeven dat hij de documenten desbetreffend verloren zou hebben, volstaat niet om bovenstaande te weerleggen. Overigens is hij nog steeds in het bezit van een geldige ADET. Het is de geldigheid van de Griekse verblijfsvergunning die belangrijk is, niet het al dan niet kwijt zijn van de gedrukte verblijfsvergunning. Aangezien verzoekers verblijfsvergunning niet verloopt voor 12 december 2025, zijn zijn AFM en AMKA dus ook geldig tot die datum.

Waar verzoeker aanvoert dat zijn verblijfsvergunning verstrijkt op 12 december 2025 en hij zijn verblijfsvergunning zal moeten verlengen, en hierbij verwijst naar informatie waaruit blijkt dat er geen document wordt verstrekt ingeval de ADET is verstreken en er een nieuwe aanvraag werd ingediend, waardoor hij geen enkel middel zal hebben om zijn status aan te tonen, gaat hij eraan voorbij dat zijn ADET nog steeds geldig is.

Voor zover hij ingaat op de obstakels en problemen die zich voordoen bij het verlengen van Griekse verblijfsvergunningen, dient erop gewezen te worden dat hier niet dienstig naar verwezen kan worden aangezien zijn Griekse verblijfsvergunning nog geldig is tot 12 december 2025 (Zie kopie Griekse verblijfsvergunning in het administratief dossier) en hij aldus bij terugkeer naar Griekenland nog over een geldige Griekse verblijfsvergunning zal beschikken.

Voorts toont verzoeker niet concreet aan dat hij niet bij machte is om de nodige stappen te ondernemen inzake de verlenging van zijn ADET noch dat hij, eventueel met hulp van zijn advocaat, een aanvraag tot verlenging ervan niet tijdig zou kunnen indienen.

Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging of artikel 4 van het Handvest. De Raad herinnert er hierbij overigens aan dat verzoeker zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen.

Verzoeker brengt geen concrete en geobjectiveerde elementen bij die hier anders over doen denken.

Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld volstaat het gegeven dat verzoeker bepaalde moeilijkheden ondervond zoals op het vlak van werkgelegenheid of huisvesting, niet om te besluiten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse overheden en voor zover hij volledig afhankelijk zou zijn van overheidssteun, buiten zijn wil en persoonlijk keuzes om, is terechtgekomen in een situatie van verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Uit de gedragingen van verzoeker blijkt immers dat hij geenszins de intentie had om in Griekenland een duurzaam bestaan op te bouwen en er zijn rechten te doen gelden. Derhalve wordt verwezen naar wat in de bestreden beslissing terecht werd gesteld:

“Bovendien was u niet van zins in Griekenland te blijven. U bent slechts een kleine vijf maanden in Griekenland gebleven (CGVS, p. 10) en u verliet dat land van zodra u uw reispas in bezit had. U had uw vliegticket zelfs al geboekt voordat u uw paspoort kreeg (CGVS, p. 6). Dit getuigt allerminst van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.”

De Raad acht het niet onredelijk om van verzoeker, die in Griekenland werd erkend als vluchteling, te verwachten dat hij inspanningen levert om zijn levensomstandigheden aldaar te verbeteren en er een bestaan uit te bouwen. Uit de verklaringen en het gedrag van verzoeker blijkt evenwel niet dat hij doorgedreven pogingen heeft ondernomen om werk en onderdak te zoeken of om de taal te leren. De houding en het handelen van verzoeker duiden er daarentegen op dat hij geenszins van plan was om in Griekenland een duurzaam leven en een toekomst uit te bouwen.

Het feit dat er een einde wordt gesteld aan de materiële opvang voor begunstigden van internationale bescherming moet in samenhang worden bekeken met het feit dat nadat de beschermingsstatus wordt toegekend, de begunstigden zelf in hun onderhoud moeten voorzien. In het kader van huisvesting en tewerkstelling kan worden verwacht van verzoeker, die er internationale bescherming heeft verkregen, om de nodige procedures te doorlopen en geduld te oefenen vooraleer hij daaromtrent conclusies trekt. Verzoeker maakt niet aannemelijk, gelet ook op de korte tijd die hij er verbleef na de toekenning van internationale bescherming, dat hij niet in de mogelijkheid was om onder meer huisvesting, medische zorgen of tewerkstelling te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt hem in dit verband bovendien toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoonde. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen wat zijn zoektocht naar werk, huisvesting, taallessen en scholing betreft. Hij werpt hiermee echter geen ander licht op de volgende correcte en pertinente motieven van de bestreden beslissing hieromtrent:

Derhalve werd in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

U beperkt zich tot een algemene verwijzing naar bepaalde moeilijkheden waarmee begunstigden van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd kunnen worden op het vlak van bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg, tewerkstelling of integratie, maar haalt amper persoonlijke ervaringen aan om dit te concretiseren (CGVS, p. 1-19). Gelet op de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid volstaat dit gééenszins om het vermoeden met betrekking tot de eerbiediging van uw grondrechten en aanwezigheid van een effectieve en gelijkwaardige bescherming in Griekenland te weerleggen.

Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat u in Griekenland werk vond in de olijvenpluk en als schilder en via uw werkgevers ook accommodatie en soms voedsel verkreeg (CGVS, p. 10-13). U leerde zelfs een beetje Grieks tijdens uw werk daar (CGVS, p. 12). U verbleef voordien ook twee jaar in Turkije, waar u een jaar werkte, de taal leerde en een woning huurde (CGVS, p. 7). Bovenstaande getuigt dan ook van een zekere zelfredzaamheid. De jobs die u uitvoerde in Griekenland vond u via connecties die u smeedde met andere personen uit Gaza die u in Griekenland had leren kennen (CGVS, p. 13), wat dan weer wijst op de aanwezigheid van een netwerk in Griekenland.

U verklaart dat u geen steun kreeg van organisaties in Griekenland omdat u niet wist over het bestaan van dergelijke organisaties en niet op de hoogte was van uw rechten daar (CGVS, p. 13). U probeerde niet om hulp of bijstand te verkrijgen omdat u bang was van vijandigheden op straat en probeerde om mensen en autoriteiten te vermijden (CGVS, p. 13). Bovenstaande kan echter allerm minst volstaan om te nemen dat u in Griekenland geen toegang zou hebben tot enige steun of bijstand of dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming daar niet geëerbiedigd zouden worden.

*Uit objectieve informatie blijkt dat mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. **Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten**, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; **Greece Refugee Info**, 17 november 2022, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951>). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).*

In dit geval heeft u uw aanvraag om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend en heeft u nog steeds een geldige verblijfsvergunning (ADET). Het is dus duidelijk dat u ook een fiscaal registratienummer hebt dat u toegang geeft tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van onroerend goed. Dat de fysieke versie van dit document verloren zou zijn (CGVS, p. 9), volstaat niet om bovenstaande te weerleggen.

De vaststelling dat er in uw hoofde mogelijke indicaties van een verhoogde kwetsbaarheid zijn, omwille van uw mentale problemen (zie boven) doet hieraan géén afbreuk, aangezien u niet aantoonde dat uw bijzondere kwetsbaarheid het u dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig uw rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat u zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met de artikelen 3 van het EVRM en 4 van het EU Handvest (Ibid., Ibrahim e.a., randnummer 93 en Jawo, randnummer 95).

Wat uw mentale problemen betreft stelt u dat u in België drie maal naar een psycholoog geweest bent (CGVS, p. 14). In het attest van de psycholoog worden verschillende symptomen vermeld, zoals sociale isolatie, slaap en eetproblemen, gevoelens van angst en verwardheid. Er wordt verder aangegeven dat er een Beck Depression Inventory werd afgenomen. De score die u hierop haalde zou indicatief zijn voor een lichte tot gematigde depressie. Op basis van de Posttraumatic Checklist haalde u een score die zou kunnen wijzen op symptomen zoals hyperaltheid, neurovegetatieve hyperactivatie, Er wordt aangegeven dat verdere psychologische begeleiding aangeraden is, maar er wordt geenszins gepreciseerd welke soort behandeling of opvolging. In het attest wordt bovendien niet dieper ingegaan op de ernst van uw verklaarde psychisch lijden, over de intensiteit van de verschillende symptomen en over de specificiteit en complexiteit van een eventuele behandeling.

Wanneer u gevraagd wordt om zelf duiding te geven bij de huidige symptomen die u in dit verband ervaart, geeft u geenszins verdere uitklaring hierover en verwijst u enkel naar voornoemd attest (CGVS, p. 14). U geeft aan dat u zelf ook geen idee heeft omtrent enige diagnose die gesteld zou zijn en dat u dit attest gewoon doorstuurde, zonder hier enige aandacht aan te besteden (CGVS, p. 14). U stelt bovendien dat u zich momenteel al veel beter voelt (CGVS, p. 14). Voormelde elementen doen dan ook reeds afbreuk aan de ernst van uw aangegeven psychologische problemen. In het licht van bovenstaande is het CGVS van mening dat de psychische moeilijkheden waarop u zich beroept, niet voldoende zijn om uw situatie in Griekenland een aanzienlijk verhoogde mate van kwetsbaarheid te geven, en dus een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigen.

U haalt bovendien op geen moment aan dat u in Griekenland hulp ging zoeken voor uw psychische problemen, noch dat u in dat verband geen beroep kon doen op uw rechten als begunstigde van internationale bescherming aldaar (CGVS, p. 1-19). Gevraagd of u ooit medische of psychologische hulp zocht in Griekenland zegt u enkel dat u ziekenhuizen probeerde te vermijden omdat u hoorde dat er personen waren die na hun vertrek naar het ziekenhuis verdwenen waren (CGVS, p. 14). Hieruit blijkt echter niet dat u wel degelijk verstoken was van enige medische of psychologische hulp in Griekenland maar eerder dat u zelf geen pogingen ondernam om deze te bekomen.

Zodoende kan er in uw specifieke en persoonlijke geval niet worden geconcludeerd dat u in Griekenland niet in uw levensonderhoud zou kunnen voorzien of dat u uw rechten aldaar niet zou kunnen laten gelden.

De commissaris-generaal wijst erop dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Dat de fysieke versie van dit document verloren zou zijn (CGVS, p. 9), volstaat niet om bovenstaande te weerleggen.

Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigten verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met bepaalde ernstige feiten en situaties zoals aanvallen door de politie bij uw pogingen om Griekenland te bereiken (CGVS, p. 15), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden (CGVS, p. 1-19).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met uw werkgever (CGVS, p. 11-17), vernederingen bij het verkrijgen van of bij de controle van uw documenten door de Griekse autoriteiten (CGVS, p. 15; zie administratief dossier, groene map, document 10), melding maakt van de aanwezigheid van maffia in Griekenland en aangeeft dat daar zelfs een wapen op u werd gericht en dat de Griekse inlichtingendiensten en burgers probeerden om vluchtelingen seksueel uit te buiten (CGVS, p. 6, 16-17; zie administratief dossier, groene map, document 10), moet worden opgemerkt dat deze situatie niet kan worden aangemerkt als een onmenselijke of vernederende behandeling.

Gevraagd of u in Griekenland ooit probeerde om klacht in te dienen bij de politie, stelt u dat dit niet kon omdat u een beëdigd vertaler diende mee te nemen. Omdat u nieuw was en vluchteling was, kon u aan dergelijk verzoek niet voldoen, gezien u dat niet kon betalen (CGVS, p. 8). Concreet ingegaan op het incident met uw werkgever, geeft u aan dat u naar het politiekantoor in Heraklion ging. U kwam daar laat in de avond aan en probeerde de situatie in het Engels uit te leggen. De aanwezige agenten vroegen of jullie ook Grieks spraken en stuurden jullie weg toen jullie stelden van niet. Er werd jullie gevraagd een beëdigd vertaler mee te nemen. Hierover stelt u dat dit u meer zou kosten dan het geld dat u verwachtte van uw werkgever (CGVS, p.

17). Uit bovenstaande blijkt niet dat u de toegang tot bescherming van de autoriteiten ontzegd werd, maar enkel dat de autoriteiten u vroegen een tolk mee te nemen. U geeft enerzijds aan dit niet te kunnen betalen, anderzijds dat deze kosten voor u niet opwogen tegen het bedrag dat u wenste te verkrijgen (zie boven). Dit kan dan ook niet volstaan om aan te tonen dat uw rechten als begunstigde van internationale bescherming daar niet geëerbiedigd werden.

Gevraagd of u het probleem met de Griekse inlichtingendiensten probeerde aan te kaarten, geeft u aan dat iedereen corrupt was en niemand kan worden aangeklaagd (CGVS, p. 16). Ook omtrent de problemen met Griekse burgers die probeerden om vluchtelingen seksueel uit te buiten, stelt u geen melding gemaakt te hebben bij de autoriteiten omdat dit volgens u niet kon. U geeft aan dat u vreesde dat u hierdoor zelf zou worden vastgehouden en dat u dit denkt omdat sommige van uw vrienden onterecht werden vastgehouden omdat ze aangifte probeerden doen (CGVS, p. 16-17). Ook uit voormelde afwezigheid van pogingen om uw rechten te doen gelden, die u enkel staft met veronderstellingen, kan niet volstaan om aan te tonen dat er wel degelijk geen mogelijkheden waren in Griekenland om voormelde incidenten aan te klagen.

Op basis van de gegevens die voorhanden zijn blijkt dan ook dat u naar aanleiding van uw ervaringen géén pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet.

Bovendien was u niet van zins in Griekenland te blijven. U bent slechts een kleine vijf maanden in Griekenland gebleven (CGVS, p. 10) en u verliet dat land van zodra u uw reispas in bezit had. U had uw vliegticket zelfs al geboekt voordat u uw paspoort kreeg (CGVS, p. 6). Dit getuigt allerminst van een oprechte intentie om een duurzaam bestaan in Griekenland uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Ook het feit dat u volgens uw verklaringen een neef zou hebben die in België wel een verblijfsstatus heeft, W.(...) A.(...) J.(...) (CGVS, p. 5), kan niet leiden tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus in uw hoofde. Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de persoon van de verzoeker evenals de specifieke gegevens eigen aan het dossier op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming, in het bijzonder het gegeven dat uw verzoek als niet-ontvankelijk kan worden verklaard omdat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, en u niet op concrete en individuele wijze hebt aangetoond dat deze bescherming niet effectief zou zijn. Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving, noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om op hun beurt een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon. Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw familiale situatie.

Waar uw advocaat nog verwijst naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) (CGVS, p. 18-19), dient er te worden opgemerkt dat de beoordeling door de RvV wordt genomen op individuele basis, vanuit het geheel aan elementen in een verzoek om internationale bescherming. Zoals hierboven wordt beargumenteerd zijn er in uw verzoek om internationale bescherming geen specifieke elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° op uw specifieke situatie in de weg staan, waardoor uw verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard."

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing wel degelijk omstandig heeft gemotiveerd waarom verzoekers voorzienbare levensomstandigheden in Griekenland niet beantwoorden aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid die dient te worden bereikt opdat van een ernstig risico op onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest sprake zou zijn. Op grond van deze pertinente motieven dient te worden besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat in zijn hoofde sprake is van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen de rechten verbonden aan zijn status in Griekenland uit te oefenen.

Verzoeker volhardt in zijn ervaringen in Griekenland en problemen en bekritiseert verweerders appreciatie en terechte gevolgtrekkingen doch brengt hiermee en met zijn verwijzingen naar algemene informatie in zijn verzoekschrift waarmee reeds rekening is gehouden en die ook de Raad in zijn analyse heeft betrokken (supra) geenszins valabele elementen bij die voorgaande overwegingen met betrekking tot zijn concrete situatie kunnen weerleggen.

Verzoeker stelt dat hij niet meer over een netwerk in Griekenland beschikt. De Raad stelt vast dat verzoeker blijkens de bestreden beslissing zowel in Turkije als Griekenland zelfredzaam was en zelfs werk en ook onderdak vond via connecties die hij had (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, 8). Hieruit blijkt dat

verzoeker zeer gemakkelijk contacten legt. Verzoeker brengt geen concrete argumenten bij die aantonen dat hij niet bij machte zou zijn om opnieuw werk en onderdak te vinden en opnieuw een netwerk uit te bouwen.

Het volstaat ook niet om op algemene wijze naar de taalbarrière en het gebrek aan kennis van de maatschappij en cultuur te verwijzen. De Raad stelt immers vast dat verzoeker nog geen vijf maanden in Griekenland verbleef, maar toch erin slaagde de taal een beetje te leren. Ook bleef hij gedurende twee jaar in Turkije en stelde hij de Turkse taal te hebben geleerd.

Verzoeker stelt verder nog dat hij meermaals het slachtoffer werd van politiegeweld, alsook van discriminatie, seksuele intimidatie en racisme van de Griekse autoriteiten en verwijst naar zijn verklaringen die hij desbetreffend aflegde.

Waar zou blijken dat verzoeker vooraleer er hem internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met politiegeweld aan de grens, moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Deze feiten lopen, hoe laakbaar ook, niet op tot vervolging zoals begrepen onder de Vluchtelingenconventie. Bovendien is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat zijn situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat hij geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden die hij meemaakte met de Griekse overheidsinstanties na ontvangst van zijn beschermingsstatuut.

Vreemdelingen kunnen in Griekenland, net als in andere lidstaten, geconfronteerd worden met discriminatie, racisme of xenofobie maar dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van de verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscollages in Griekenland. Bovendien houdt dit evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkene bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Naast het feit dat verzoeker deze verklaringen op geen enkele wijze staft, dient er ook opgemerkt te worden dat de incidenten waarover hij spreekt niet dermate ernstig zijn dat er sprake zou zijn van onmenselijke of vernederende behandeling. Het louter verwijzen naar de houding van de politie om hieruit te besluiten dat de politie voor hem als begunstigde van internationale bescherming niet in bescherming zullen voorzien, kan dan ook niet volstaan.

Het louter verwijzen naar de moeilijkheden die hij heeft gekend onder verwijzing van algemene rapporten volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden.

Waar het een begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren, blijken zulke inspanningen niet genoegzaam uit verzoekers verklaringen en gedragingen.

Nu verzoeker eerder zeer beperkte stappen heeft gezet op het vlak van huisvesting en tewerkstelling, kan hij bezwaarlijk stellen dat hij geen kans maakte op het verkrijgen van een job of onderdak. Het algemeen betoog in zijn verzoekschrift doet hier geen afbreuk aan.

Aangezien geen oprechte intentie kan blijken om een duurzaam bestaan op te bouwen in Griekenland, is het voor verzoeker onmogelijk om conclusies te trekken omtrent de mogelijkheden op vlak van huisvesting, werkgelegenheid, gezondheidszorg of het aanbieden van taalcursussen in Griekenland en slaagt hij er op geen enkele manier in om aan te tonen dat zijn rechten als statushouder er niet werden geëerbiedigd.

Verzoeker toont aldus niet *in concreto* aan dat hij zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest.

De loutere verwijzing naar algemene landenrapporten volstaat niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen, gelet op de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing over zijn persoonlijke omstandigheden. Verzoeker dient *in concreto* aan te tonen dat de

tekortkomingen in de EU-lidstaat waar hij internationale bescherming geniet, *in casu* Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor hij in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij blijft daartoe evenwel in gebreke.

Verzoeker toont aldus hoe dan ook niet concreet aan en maakt niet aannemelijk dat hij in Griekenland, dit mogelijks met de hulp van de Griekse autoriteiten of hulporganisaties, zijn rechten niet zou kunnen afdwingen aan de hand van de mogelijkheden die de vigerende Griekse wetgeving en de Europese regelgeving haar daartoe bieden.

Een algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de financiële situatie van Griekenland, volstaat gelet op voorgaande concrete overwegingen niet om zonder meer aan te tonen dat verzoeker als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen. Dit dient in concreto te worden aangetoond, waar verzoeker aldus in gebreke blijft. Verzoeker toont niet aan ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, Ibrahim e.a., overweging 91). Hij toont niet aan dat hij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Verzoeker kan gelet op de gedane vaststellingen niet overtuigen dat er in zijn hoofde sprake is van buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie terecht zal komen. Hij maakt niet in concreto aannemelijk dat hij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in zijn elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen, noch dat hij zou worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen in de zin van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest. Er zijn evenmin aanwijzingen dat verzoeker verhinderd zou zijn om op overtuigende wijze aannemelijk te maken dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie (in voornoemde rechtspraak), noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Griekenland werd verleend, kan stellen.

De stelling dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland zal worden blootgesteld aan onmenselijke of vernederende behandelingen is louter gebaseerd op hypothesen zonder dat verzoeker aantoont dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd.

Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de specifieke omstandigheden van verzoeker verhinderen. Zijn verzoek om internationale bescherming dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Gezien verzoeker internationale bescherming geniet in Griekenland, is er in België geen behoefte aan internationale bescherming.

5.3.5. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt niet weerlegd. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker verhinderen. Zijn beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

5.3.6. Aangezien aan verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, diende de commissaris-generaal niet opnieuw te bepalen of hij nood heeft aan een dergelijke status. De beoordeling of verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in haar land van herkomst dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden dat de aan de verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

5.3.7. Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk werd verklaard.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

De Raad kan de bestreden beslissing slechts vernietigen om specifieke redenen zoals bepaald in artikel 39/2, § 1, 2° en 3°, van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien november tweeduizend vijftientig door:

C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF